

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára

Egész évre	8 K
Fél évre	4
Negyed évre	2 =
Egyes szám ára 20 fillér.	

Felolós szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: B a l k á n y i
Ernő Könyvkereskedésben Alsólendván.

A nyitlér sora egy korona.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Az a bizonyos Kossuth-szobor

Alsólendva, május hó 25.

Az „Alsólendvai Híradó“ két legutóbbi számába egy- és ugyanazon cím alatt, egy- és ugyanazon iránnyal cikkert írt a bagonyai tanító. Nagy kuruc eszmék vezérelték a pennáját, olyan magas szárnyon csapongott, hogy szinte alig bírtuk megérteni. Nem akar, nem kíván kisebb dolgot, mint egy Kossuth-szobrot Alsólendván. Kossuth-szobrot Alsólendván! Hangzók ez a bármilyen furcsán, — a zalabogányai tanító ezt akarja. Hangzók ez a bármilyen hihetetlenül, — a zalabogányai tanító ezt kívánja. Akarja és kívánja még akkor is, hogyha senki más nem akarja, senki más nem kívánja.

Hát szép, szép az ő eszméje, de nem nekünk való. Nem pedig azért, mert jól tudjuk, hogy ezzel olyan fába vágunk a fejszénket, melyhez a mi erőnk elenyészően kicsi s okvetlenül beleszorbulna az éle. Azt is tudjuk, hogy az ő eszméjének megvalósításához nem elegendés a lángoló lelkesedés, oda kell még más is. Pénz. Rengeteg sok pénz. Belőlnék pedig esetleg csak a lelkesedést lehet — de azt is mesterségesen — kipréselni, de pénz bajosan. Pláne olyan sok pénz. Mert hát szobrot, amely értékének és szépségének maradandónak kell lenni, boldolud horribilis pénzösszegekből lehet csak előteremteni. Nekünk pedig nemcsak hogy most, de százszentidős koplálás, nélkülözés árán bevezetett takarekoskodás-

sal is lehetlenség összekuporgatnunk, olyan koldusok vagyunk.

Hiszen valahányan vagyunk, mindannyink szerkeének rúdja egy újabb haza felé van irányítva. Oh ne higgyék, hogy a mi néptünk nem szereti a hazáját, de amikor azt mondjuk, hogy Magyarországon mindenki más, csak a becsületés ember nem tud megélni a munkája után, biz' lsten nem tulozunk.

Egyelőre tehát nem lehet fontosabb és aktualisabb kérdés, minthogy miképpen állítsuk meg a kikötők felé hömpölygő óriási tömeget, miképpen marasztaljuk itthon, miképpen vegyük le a terhet a proletár-milliók roskadozó vállairól. Pedig amig ezt meg nem tesszük, addig meddő munka a költség újabb megterheléséről ábrándozni. De ha nem is volna meddő munka s a zalabogányai tanító szép ideája tetestőlthene, a mindegyre fokozódó fészekhágyással szemben idáig tanusított nemtörődömségünkkel oda jutunk, hogy husz esztendő múltán csak hirmondója marad a magyar népnek s a tervezett Kossuth-szobor csak önmagának díszleg a mi díszleten utcáink valamelyikén.

Ezért aztán nem is fogadtuk valami nagy lelkesedéssel a zalabogányai tanító két cikkét. Sőt sokan olvasóink közül olyafajta hiábaváló erőlködésnek tartották, a melynek kivihetősége még álmoknak is lehetetlen dolgot. Ezeket persze azért nem lehet hazafiatlansággal vádolni, habár ők

maguk elismerik, hogy előltük a saját boldoguláskunál még a bagonyai tanító eszméje sem fontosabb. És higgye el, kuruc tanító uram, ezeknek az embereknek a szavában is van egy kis igazság. Mert látta csak, olyan szegények, olyan nyomorultak vagyunk, hogy nemcsak szoborra, de a mindennapi kenyérre is alig-alig tellik. Kereskedelmünk, iparunk már nem is pang, hanem egyenesen a végórját éli, olyannyira megsoványodott az utóbbi évek nagy terheinek nyomasztó sulya miatt. A különféle istencsapásokkal egyidejűleg beállt általános pangás következtében azután oly maximálisra emelkedett a megélhetés barométere, hogy családunk és önmagunk fenntartásán kívül alig értünk rá egyéb dologgal törődni. A nagy drágaság, a mindegyre szaporodó kiadások megkeserítik szájkánkat a kenyert (valamikor kalácsot etünk!) és a családunk pusztulása felett ejtett könyvek barázdákat vonnak az örökös gyöttrődéstől felszántódott arcunkra. Ilyen szegényen, ilyen nyomorult viszonyok mellett nem tudhatunk mi a k a r n i, nem tudhatunk hozsannát zengeni akkor, amikor arról van szó, hogy a szárazkényre degradálódott életünkbenl csak egy picurkát is félretegyünk a tervbevett Kossuth-szobor részére.

Hiszen annyi mindenre volna szükségünk, de hát ha egyszer nem értünk a pénz csinálásához. Megpróbálkozunk már ezzel is, de nem sikerül. Evekkel ezelőtt aztán szép csendben megadtuk magunkat a vég-

Drága becsület.

I r t a . — y .

A z e l e m é r i á l l o m á s f ö n k t ö r k e g y ö n g é l k e d e t t ; k é t h ó n a p i s z a b a d s á g o t a d t á k n é k i . H y l e t t e s i l k i r e n d e l t k D o b o r A n d o r v a s o t i t e s z t e t .

P o m p á s d o l o g a z , m i k o r i l y e n 2 5 — 2 6 é v e s f i a t a l e m b e r a n y o g b b á l l o m á s t ö l , a h o l m i n d e n l e p é s e t e n l e n ö r k i , k é t h ó n a p r a m e g s z a b a d u l h a t .

M i l y e n n a g y s z e r ű k é t g é r e n a p o k a t l e h e t m á j d o t t e s c i n á l n i a b b a n a k i s f é s z e k e n . V a n o t t e g f i a t a l p l é b a n o s , k é t j e g y z ő , h a r o m t a n í t ó , k é t k u n t a - f ö l d e s u r , e g y g a z d a l t o s . U g y m o n d j á k : n a g y a z ö s s z e t a r t . E z p e d i g a n y i t t e s z , h o g y o t t m i n d e n p i l l a n a t b a n k é z e n v a n a k á r t y á z ó é s k a t e r k á z ó k o m p á n i a . I g a z i g y ö n g y - é l e t l e h e t o t t .

D o b o r A n d o r m i k o r v o n a t t a l a k i k ö l d ö t t e l l e n ö r r e l , h o g y a f ö n k t ö l Z e l e m é r e n h i v a t l a n o s á t v e g y e a z á l l o m á s v e z e t é s é t , u g y é r z e t e , m i n t h a v a l a m i n a g y o n k e l t e m e s n e k i g e r k e z ő k i r á n d u l á s r a i n d u l t v o n a ; v a g y m i n t h a z a m e n e . H i s z n ö v é r e i s Z e l e m é r v o l t , p o s t a m e s t e r n ő .

A z á t t ö l m e g t ö r t é n t m i n d e n f e n n a k á d s n é k ű l . A b e t e g f ö n k r e n d k i v e l p e d a s h i v a t a l n o k v o l t ; a z á l l o m á s i f e l s z e r l e s é b o l e g y s z e g , a p é n z t á r t ó l e g f i l l e r s e m h i á n y o z t .

— I g a z á n n a g y s z e r t e n k l a p p o l t m i n d e n ! — m o n d t a a z e l l e n ő r . — U g y v i g y á z z o n b a r a t o m , h o g y a z u j r a - á t a d á s n á l i s e g y k l a p p o l n o !

M i k o r a z u t á n a z e l l e n ő r a f ö n k e l k e g y ű t t , a k i s z i n t é n a b b a n a z i r á n y b a u t a z o t t e l a z o l a s R i v e r á r a , e l t á v o z o t t : D o b o r A n d o r s z i n t e b ü s z k é n n e z t e t s z é t a m a g a k i s b i r o d a l m á n .

A v á l t ó - ö r ö k e s a z á l l o m á s i s z o l g á k a l a z a t o k , m e g h u n y á s z k o d ó t a r t ó z k o d á s s a l t e t t e k - v e t t e k e g y e t - m á s t a p á l y a d v a r o n , m i k ö z b e n m é g a s z e m l ö d ö k m o z d u l t á t i s t e s t é k . I s z o n y n a g y k e g y b e n l e h e t a z a d i r e k c i ó n á l , a k i t i l y e n f i a t a l o n k i r e n d e l n e k f ö n k - h e l y e t e s n e k .

D o b o r A n d o r é s z r e v e t t e a s z o l g a i m e g h u n y á s z k o d á t ; s z i n t e k a c a g n i s z e r e t e t v o l n a ; d e m a g á b a f o j t o t t a , j á z s o z t a a v o m o k f ö n k ö t .

M á s n a p , m i k o r a r e g g e l i v o n a t o k e l b o c s á t o t t a , a z v o l t e l s ő d o l g a , h o g y b e l á t o g a t o t t n ö v é r é z e .

D o b o r E t e l k a , a m é g s z i n t é n f i a t a l , d e n a g y o n k o m o l y , e n e r g i k u s m a g a t a r t á s o s p o s t a m e s t e r n ő , n a g y ö r z e m l e n f o g a d t a t e s t v e r j e t ; d e a z u t á n , a h o g y a h e l y i v i s z o n y o k r ó l k e z d e t k b e s z é l n i , s z i n t e a n y a i a g g o d a l m a s k o d á s s a l m o n d t a :

— T u d o d , é d e s B a n d i m , e z e k a z e l e m é r i u r a k n a g y o n f u r c s a e m b e r e k . M i n d e n i d e á l j o k a b o r é s a k á r t y a . T e , a m i n t t u d o m , e g y i k e t s e m s z e r e t e t s i g y n e m i g e n t a l d o d m a j d f é l k é t i k h e l y e d e t . D e j o b b i s l e s z t a r t ó z k o d n o d e s l e h e t ő l e g h a r o m l e p é s t á v o l s a b b n a m a r a d n o d , m e r t e z e k a r t u l h a t á r o z o t t v i r t u s n a k t a r t j á k , h a a k ö z e j ö k k e r ű l t i d e g e t m e g k o p a s z t h a t j á k .

— N o m a j d m e g l á s s u k ! — m o n d t a D o b o r A n d o r , ö n r e z e t e s e n m o s o l y o g a .

N é h á n y n a p m u l v a m á r m e g i s m e r k e d e t v a l a m e n y i v e l . A z á l l o m á s k ö z e l e b e n v e l ő v e n d e g l e b e j á r t a k v a l a m e n y i n e k . A z v o l t a b o r o z ó é s k i r á z ó h e r b e r g j ö k . . .

A f i a t o l f ö n k h e l y e t e s i s o d a j r t é k z e n i . M i k o r a r t a t , a s z o k o t t i d ő n t u l i s o t t m a r a d t é s e l k a t e r k e z o t t , t r é f á l k o z o t t , a n e k d o t á z o t t a z e l e m é r i

u r a k k a l . K á r t y á z o t t i s . D e a m u g y z e l e m é r i m ó d o n s o h a s e n b i r t á k b e a g r a t n i . N a g y o n ó v o t a s o n j á z s o t t .

E l i s d i s c e d e k e t n ö v é r e n e k , h o g y a h i r e s z e l e m é r i u r a k n e m s i k e r i l t a k o p a z t á s , m e r t ő u g y j á z s i k , h o g y n e m i s n y e r , n e m i s v e s z i t .

— C s a k v i g y á z z , é d e s B a n d i m , — m o n d t a a z a g g ó d ó l e á n y , — e l n e v e s z i t s h i g g a d s á g o d a t , m e r t e z n a g y o n g o n s z b a n d a .

D o b o r A n d o r c s a k m o s o l y o g t o t n ö v é r e a g g ó d á s a f e l l e t . E r ő s e n b i z o t t m a g á b a n .

M á r n e m i s v o l t s o k i d ő h á t r a a k é t h ó n a p o l , c s a k e g y - k é t n a p . A z t á n e l b u c s u z i k Z e l e m é r t ö l . D e h á t é p p e n e z a b e u c s a d a z e l e m é r i u r a k n a k a t i t u l u s b i b e n d i t . E l h a t a r o z t á k , h o g y a n y b u c s u - e s t é l y t r e n d e z n e k a t á v o z ó D o b o r A n d o r t i s z t e l e t t e r .

E r r e ő t a z ú t á n k ü l d ö t t e k u t á n h i v t á k m e g . O t a r e n d e l t é k a s o m s z e d t v á r o s b o l a c i g á n y - b a n d á t i s . S z ó v a l — a m i n t Z e l e m é r e n m o n d a n i s z o k t á k — h í t ö r s z á g r a s z ó l ó r i c s e j t c s a p t a k . F o l y t a b o r , p e z s g ö . M i k o r k a r j u n g a t o s a s , f á n c h a , n o t á b a b e l e f á r t á k , e l v e t t é k a k á r t y á t . M á m o r o s v o l t m á r a k k o r v a l a m e n y i . D o b o r A n d o r i s .

V é r á g s z e m e k k e l g u s z t á t a k e z e b e n y o m o t k á r t y á k a t .

S z o k o t t h i g g a d s á g á n k v é g e v o l t . T ű z e t t e a z ö r d ö g n e k t á r j a ; a p e z s g ö . J á z s o z t , j á z s o z t e g y r e s z i l j a b b a n .

M i k o r a z é j f e l i v o n a t o z e g y f é l ó r á r a e l t á v o z o t t , b e l é t e r e z n é n y e l j ö t v i s s z a . M é g s z i l a j b a b b a n , m é g m e r s z e b b e n j á z s o t t é s — v e s z e t t s z a k a d a t l a n u l .

A z é b r e d ő n a p s u g a r i k e r g e t t é k s z é t a m á -

zetnek. Kormányozhat, irányíthat, befolyásolhat, vezethet akár orrunknál fogva bárki, mi nem bánjuk, csak pénz nem kérjének tőlünk. Mert ezt igazán nem tudnánk adni.

Arról pedig ne is álmodozunk, hogy egyes nagy adományokból felépíthetjük a szobrot. A zalaegerszegi Csány-mozgalomból láthatjuk, hogy az egyes nagy adományok csak alapkövei lehetnek a szobornak, — a nehezebbik rész reánk, a népre súlyosodna ebben is.

Könnyű kimondani, hogy majd össze-táncoljuk a pénzt. Tiszser elkihozt terdíg a lábunk, amíg a szobornak csak a negyedet is összetáncoljuk!

Kétezer lakosú városban szobrot csinálni — méntü-nehez dolgot, pláne amikor főleg a helyi lakosságra kell támaszkodnunk. Mert azt csak nem lehetjük, hogy a mi publikumunkon kívül akad még száz ember, aki csak azért ad, hogy Lendva nevezetessége egyvel szaporodhasson. — Ezzel az eszmével különben megpróbálkoztok már igen sok nagyobb, gazdagabb város, de legtöbbször a pusztá tervezésnél nem jutott el tovább. Mikor a tette került a sor, a lelkesedett magukba folytatták és az erszényt a legelső zsebébe rejtették az emberek.

Hát így fog cselekedni a mi közönségünk is. Ha visszhangra is talál a zalaibonyi tanító eszméje (amit nem hiszünk), mesterségesen kidomborítatjuk a hazafiságot ritkán daqadó mellünket néhány napra, agítálunk is, helyeslünk is, aztán egyszerűen bevonjuk a vitorlákat Leszerejünk. Hagyjának bennünket nyugodtan éhenhalni, mondjuk, és ezzel le is tárgyaltattok a zalaibonyi tanító idejára.

Egyszóval, nem bízunk a magunk erejében. És ha már nem a biztos győzelem tudatával megyünk a harcba, hanem az előrelátható kudarc sejtelmével, akkor hallgassunk is el inkább. Ne blamirozzuk magunkat

Majd tíz, husz esztendő múlva talán beszélhetünk még erről; előbb nem igen.

moros kompániát. Akkor már mindegyik sietet haza a szakmányal.

Dobor Andor magára maradt; úgy bandukolt álmos, ködös, mámoros fővel az állomás felé.

A reggeli friss lég erősen cirókálta homlokát. Ébresztgette.

Egyszer csak megállott. Ijedten kapta elő erszényét...

Kinyitotta reszkető kézzel. Aztán fák arccal, fűveséget, üveges szemekkel, meredten nézett abba az irányba, mely egyre nőtt, nőtt előtte, tágult, mélyült; létre olyan kavargó, szédületes, sötét örvény lett belőle, hogy megrázkódtatott föle, megrendült belé egész teste.

Féjéhez kapott. Kijózanodott.

Elvesztette minden pénzét a kártyán. Nemcsak a magáét; azt is, amit éjtelkór az állomás pénztárából kivett. Hogy mennyit: már arra nem is emlékezett.

Rohant a pénztárhoz. Megnézte számadását; megszámlálta a pénzt. Négyeszdik korona hiányzott.

Meredten nézett maga elé. Arca egyre sötétült. Iszonyu gondolat marokolt agyába.

Ételka nővére hivatali helyiségébe egy revolvert látott függni a falon, az íróasztal mellett.

Odamegy. Elcseni valahogy. A többi autzán magától következik.

Megindult és ment, mint egy álomjáró. Nővére, ahogy belépett, belcéltozt a lelkébe.

— Bandi, te mulattál, játszottál; vesztetél. Az Istenért, csak nem a...

— Azt is! — mondta Dobor Andor sötéten. — A hivatalos pénzt is? Mennyi volt?

— Négyeszdik korona.

A „magyar Kanaán“ réme.

Baj van, nagy baj van! Nemcsak a telen, vagy most a késő tavaszi időben rozsdásodik a kasza a padláson és az eszterhéj alatt, de sok vidéken a kacér nyári napugásr sem nézheti majd magát a messzire elcsillogó szág még száz apró tikörben.

A kasza panaszokd:

— Itrózik tőlem az erős férfiak, pedig én acélotam meg ízmait az élettél való kemény harcra. Miskor törté utánam magát a vas-izmu férfi-nép, vetelkedett egymással, hogy izmos teher-nyébe kaphasson; én voltam az erő, a magyar virtus igazi mértéke!

A kasza maga volt a poézis, sőt az elő-hit, a szégyén ember rémnye. S ma nincs se hit, se rémny, csak rozsdás kasza s sáros blankettája a meg nem kötött arafőzserőcsésnek...

Pedig nem jó vége lesz ennek, mert a rozsdás kasza haragos, egyre azt kiabálja: Jaj annak az országnak, ahol a kasza nem fényes! Jaj, ezerszer jaj nekéd szegény Magyarországnak, ahol talán még sok-sok száz évökig a kasza szubintása nyomán torok és takad minden élt, minden rémny, Ami ezen felül lenni kíván: ábránd, delibáb, utópia.

A rozsdás kasza haragszik, ki kell engesztelni. Vigyázzunk! Istennek minden belénk öltött erejét fel kell használnunk, hogy a kasza fényes legyen. A fényes kaszától nem félünk, de a rozsdás kasza irotzat. Amaz a gyors munka között nem ér rá gondolkodni, ez sötét tervek forral. A szomszédos Romániában a rozsdás kaszk nem is oly régen kiagyenesedtek s jaj, amikor nem harmatot, de vért szomjaz a kasza...

Mi rége nyíre nem vagyunk. Éppen azért kölcsönös méltányosság, egymás megértése, — ez legyen a jelszó. Egyoldaltan ezt a kérdést elintézni nem lehet. Az akarat szabadság, az egyéni öntudat korlátozására irányuló minden törekvés hiábavaló, ahelyett, hogy segítenék a dolgon, csak ronkunk rajta. Nincs abban semmi erkölcsi, vagy pláne anyagi haszon, ha a munkásból martirt csinálunk, csendőrelt hajtuk a dologra s büntetjük, ahelyett, hogy okos szóval, humánus bánásmóddal vezetnénk vissza a kaszához, mely nemcsak a gazdának, hanem neki is boldogultást szerez.

Hanem igenis, a munkások se vegyék készpénznek azoknak az atyafiának a szavát, akiknek érdekében áll, hogy rozsdás legyen, vagy még inkább, hogy — kiagyenesedjék a kasza.

— Mikor lesz az átadás?

— Ma délben.

— Mit csinális?

Dobor Andor sötét, rémes arccal, némán mutatott az íróasztal mellett függő revolverre.

Nővére rémíten ugrott oda és lekapta a szegőlt.

— Nem! Azt nem szabad megfenned.

Kinyitotta az asztalfiókot, beletette a revolvert, aztán testvérehez fordult kétségbeeséstől vonagló arcán.

— Nézd, itt van a pénz. Mentis meg a becsületedet! Talán ma nem jön senki rovancsolni. Mire jönnék, visszatehetjük. Nesze, vidd! Mentis meg a Dobor-nevet a föltölt!

— Köszönöm Ételka, köszönöm! Holnap délután már itt lesz a pénz. Mihelyt hazarek, váltóra veszem föl.

Dobor Andor megkönnyebbülten sietett az állomásra.

Délben az ellenőrről megérkezett a főnök. Megtörtént az ujra-átadás. Az utolsó szegie és fillérig klappolt minden. Az ellenőr megelégedetten veregette meg Dobor Andor vállát.

— Jól van, kedves barátom, jó főnök lesz önből!

De ugyancsak a déli vonattal jött Zelemérre a posta-felügyelő is rovancsolni.

Dobor Ételka az ablakból látta, hogy jön. Sápadt, dult arccal rohant az ajtóhoz és bezárta.

A felügyelő a postát zárva találta.

Mikor fölnyitatta, az állomásfél néző ablaknál állított homlokok fektűt Dobor Ételka.

A felügyelő rovancsolt.

Négyeszdik korona hiányzott.

Tarka krónika.

A kávéházban diskurál két helybeli uriember:

— Hallottát a Híradó sajtóperéről?

— Igen, hallottam róla.

— Nos, mit szölsz hozzá?

— Csak megértdni tudok. Hogyne! Sajtó-perit indított a Híradó ellen! Korlátozni a szabadságban, belegázolni az újságok jogát. Hiszen igazat írt. Hiteles iratokkal is bizonyított. Még ha nem is bizonyított volna, akkor is elhímném, hogy igazat írt. En ismerem a Híradó szerkesztőjét s csak azon csodálkozom, hogy nem vesztette el a titrélmet és nem kelt ki a bántalmazója ellen. Pedig ezt megtehette volna, amikor nem hagyunk neki békét. En meggyomroztam volna azt a bántaut pógárt...

— En is.

Ugyanekkor ugyanott két másik uriember is tárgyalja a mi ügyünket:

— No most azért megkapta a magáét!

— Kicsoda?

— Kicsoda, auctána! Hát a Híradó! Nem hallott róla?

— Nem. Mi történt?

— Megragalmazott egy embert. Hát nem borzasztó? Miért is nem tesznek lakott azoknak a tentanyaló újságíróknak a szójára? Huh, csak módomban állna, majd elbánnék velük! Hogyne? Megsérténi valakit. Megragalmazni. Ijtát ez való, ez illik? Csak telen volna én az a bántaut ember, majd megtanítottam volna a szerkesztőt a magyarok Istenére. Mert mi közé a más ember bajához? A hétszázát... Hát nem igaz?

— Igaz!

Hiába, az újságírásnál nincsen kellemesebb mesterség!

Szintársulatunk egyik tagja a focitán bérlett lakást. Háziaszonya másnap reggel már várta őt, hogy mikor kijön a szobájából, jőreggel kíván-hasson neki.

— Egészségére kívánom az éjéket nyugodalma! Hogy tesszét a szinész uram aludni?

— Tudja, édes nénem, volt nálam szerencsére álompor, hát megkötöttem.

— A szinész uram is álmatalanságban tetszik szenvedni? Bizony én is shezen tudok cludni. Oszit mit tetszik ilyenkor használni?

— Zacherlint!

Barabás Károly szinész tagnap gyauulatul ballagott haza. A tagnap előtt azonban megcsuszott és alaposan elpotyoltyan a Tivadar-féle üzlet előtt várakozott egy fiakkor. A Kovacs meglátván, hogy Barabás elesett, így szól hozzá:

— A fene egye meg ezt az utat, az én lovam is ott esett el tegnap!

Egik szinészünket megszóllítja egyik ismerőse:

— Hallja öregeim, hogy rosszakarógi azt állítja, hogy az este nagyon rosszul jártoszt. En mondatom, hogy percig sem találam rossznak a maga tagnap esti játékat.

A szinész örömmel kérdi:

— Hát jól mulattot?

— Jól.

— Nem láttam magát a nézőtőren. Hol ült?

— En? A „Korona“ étertermében...

HIREK.

Szinészek vannak!

Heuréka! Szinészek vannak!

Isten veled hát unalom!

Művészet pártoló közönség!

Tudod mi lesz a jutalom?

Prímadonna melodiája,

Meg a naiva mosolya, —

Előre hát műpártolásra,

Ist az idő, most vagy soha!

S színházba tódul a közönség,

Áz élvezetei oly sovár!

Miértő szemekkel vizsgálja,

Hogy mit rejt a repteorá?

Azán felhangzik a bíralt, Am erre ok sokszor van is! Főleg ha nem a primadonna, Hanem az éneke hamis.

Szegény színészek! Hogy is tudnak Mindenkinél kedvere lenni? Azt mondják, egyik rosszul játszik, A másik nem tud énekelni. Egyiknél az erény vétek, Másiknál az erény hiánya; Némelyik a belepírt díjért Még aranyórárt is kívánna.

A férfiak szerint unalmas (Mert nem pikáns) az operet, A nők szerint meg a művész! Nagyon póréra vetkezett. Hanem azért bármily sikámlós, Jól mulatunk a darabon; Célnk csak az, hogy a lelkinket Hagyja békén az unalom.

— **Uj járásbíró.** Mint hiteles forrásból értesülünk, a fölünk elbucyzett Hutás József helyébe az igazságügyminiszter Vidra József mácsizsalkai albirót nevezte ki Alsólendvára járásbíróknak. Hogy új járásbírók mikor foglalják el hivatalát, arról nem kapunk még értesítést.

— **Tanító-gyűlés.** A Szombathelyi-egyház-megyei róm. kath. tanítóegylettel alsólendvai esperesi körö tavaszi közgyűlést a máj 28-án tartja meg Lippán a következő tárgyszorozattal: 1. Előnöki megnyitó. 2. Egy mintalече idegen ajku iskolában. Gyakorlati tanítás. Tárja: Raj Alajos lippai tanító. 3. Az őszi gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 4. A közp. bizottság tavaszi gyűléséről felvett jegyzőkönyv hitelesítése. 5. Előnöki jelentés. 6. Baranyamegye ismertetése az elemi népiskola IV-ik osztályában. Felolvasa: Rákóczy János gumicai tanító. 7. Uj tagok felvétele s a távozottak fölrése. 8. Esztleges indítványok. 9. A jövő gyűlés helyének megállapítása s a gyűlési helyszínének. 10. A tanügyi iránti érdeklődést szívesen lájják.

— **Madárédelem.** Hertelényi Ferdenc Feréndiről azt, a Zala megyei Gazdasági Egyesület elnöke, az esetlelt. tagjainak bevonásával az egész megye területén akcióit indít a madárédelem érdekében és a fészkelő udvarok terjesztése végett.

— **Iparostanoncaink kiállítása.** Mint már egyzben említettük, az iparisokla felügyelő-bizottsága kiállítást rendez tanoncaink munkáiból. E kiállítás vasárnap, június hó 2-án reggel 9 óra körül nyílik meg s a polgári iskola rajztermében bárki által, teljesen díjtalanul megtekinthető egész napon át délután 5 óráig, amikor is a jutalmak kiosztásával bezzárul a kiállítás. — Nem tudjuk eléggé méltányolni a bizottság és cselekedetét, mely egyedül tere a tanoncnak, hogy tudását és tehetségét érvényesíthesse. Nagy hasznára van a kiállítás először a tanoncnak, mert itt nemcsak versenpre kelhet társával s mindig és mindig tökéletesíthet produkálhat, másodsor a mestereknek, akiről itt tudjuk megítélni, hogy milyen iparost nevel a hazának.

— **Egyesületi hír.** A helybeli Kereskedő és Iparos Hjak Egyesülete június hó 2-án délután tartja meg negyedik közgyűlését a „Közponi” kávéház külön szobájában való egyleti helyiségében. A gyűlésen többrendbeli tisztújítás is napirendre kerül, amennyiben a jelenlegi vezetőségből néhányan felmentésüket kérelmezték.

— **Juniális.** A helybeli polgári iskola tanári kara ez évben is szentel egy napot, hogy növendékeik jól kitáncolhassák, jól kimulathassák magukat. E célból jövő hó 8-án vagy 9-én egy külön kirándulást terveznek egy bekötött junialist rendeznek.

— **El Amerikába!** A láva megindult és a láva hömpölyög, törtet hegyen és völgyön keresztül. Úresen hagyott fészkek, családi tűz helyek maradnak hátra a nyomában... Pusztul a nemzet, bomlik a haza, — meddig tarthat ez így? Van-e elegendő csendőrszorongás készletben, amivel megtudnók akadályozni az egyre növekedő fészkek nyugást, amivel titton tudnók marasztalni a nekünk indult honfitársakat? Nincs! Aminek kell jönne: jöjjön. Ha így volt ez megírva a sors köny-

vében: történjen így. Ne is próbáljuk fegyverrel irtani marasztalni az indulókat. A nyomor kergerei valamennyit, és amíg nem segítünk rajta, addig ne is igyekezzük hangzatos frázisokkal elcsillítani, jollakítani a kergő gyomrokot. Hiszen hiába való minden fáradságunk, minden igyekezetünk. Mit ér az, ha bűntudunk, sülünk, ha segíteni nem tudunk a pusztuló millióknak? Mit ér az, ha megiszorítjuk, ha megvonjuk az utveleket? Aki nem akar, az áttörtet még a poklon is, utvelel nélkül is.

Szolgbírószagunk éber figyelemmel kíséri mindamellett a kivándorlási ügyököt. Néha aztán egy-egy példányt el is csip belőlük s megbünteti. E héten is két zsitókói ember feletl itélkezett, kik kivándorlókat engedély nélküli szállítása által ekövetett kihágással vádolta. Vörös András és Skricze János voltak a vádlottak; jelenként 14 napi elzárásra és 100 korona pénzbírtalásra ítélték a szolgbírószag. — De ezzel csak némileg is csökken-e a kivándorlás?

— **Szalameg és nem Zalameg.** Halis István nagyknassa író vetette fel azt az indítványt, hogy Zalameg megye cserélje fel a mostani nevét a régivel: hadd hívják ujra Szalameg megyének, ahogy hajdanában hívták s ahogy ma is nevezni minden városi iskolát nem jart zalai ember a maga szökebb pártját. Aki szokott néhanéjapán régi írások olvasni, bizonyára tudja, hogy ezelőtt pár száz esztendővel még annyira se tudtak az emberek a helyesírás dolgában egyezsége jutni, mint a mennyire mi megegyezünk. A „z” betű példánál nemcsak „sz” hangot adott, hanem a többek között „sz”-et is jelölt; utóbbi időben aztán, hogy ezt a betűt csak „z” hang jelölésére foglalták le, nyelvterületi ismeretek híjával levő emberek régi írásokban akkor is „z”-nek olvasták, amikor majdnemképpen „sz” volt az érkeke. Így lett Szalából Zala!

— **Jegyző a tanító ellen.** A keszthelyi „B-k” írja a következőket, mely csak annyiban érdekel bennünket, mert egyik szereplője néhány évvel ezelőt városunkban mint aljegyző működött:

„Martincsev Jenő tanító tanító nagy bünye esett. Ez év tavaszán két tanfolyamra jelentkezett s miután mindkettőre felvették, részt vett mind a keszthelyi gyümölcsészeti, mind pedig a tapolcai bogardásági két-két hetes tanfolyamon. A falu érdemes jegyzője, ki egyuttal iskolaszéki elnök is, megokolta a Martincsev 4 heti szünetjét s a következő épületes levelet írték vármegyénk kir. tanfelügyelőjéhez:

Zalavármegye tek. kir. Tanfelügyelőséghez Zalavároszhoz.

Ezen jelentést azon kéressel terjesztém fel, hogy a bent nevezett tanító visszavezénylése iránt a legelsőrendben intézkedni méltóztassék.

Martincsev Jenő ez évben már egy tanfolyamon résztvett s így az újabb kivezénylése nagy felháborodást idézett elő a községben, annyival is inkább, miután az iskolában mintegy 140 gyermek nem nyert oktatást, mely körülmény a lakosságban eddig létezett kevés bizalmat is kifőli s a 4129/90 sz. utasításban előírt pénzbüntetéseket ilyenformán jogosan kironi és beszédni nem is lehet.

Ezen ügyben a nagymélt. kir. földművelésügyi miniszterimhoz táviratilag írtam fel, eddig azonban válasz nem érkezett.

Tárnok, 1907 április 29.

Beziczka Péter
kisz. isk.-széki elnök.

E levélre csak annyit jegyzünk meg, hogy a tanítókat hála Istennek ez ideig még nem vezényelték Bezicza Péterekkel erős a hitünk, hogy ezután sem.”

— **A pünkösdi estély.** Régen csak egy mulatság akkora közönséget a Korona termébe, mint az ernyőgyáriak pünkösdi estélye. És régen mulatott olyan jól műkedvelő előadásra a község, mint ezten estélyen. Csak egy pezsgött az el, mint mintha legalább is derekán lennének a farsangnak. A jó hangulat csinálásában nagy része volt a minden ízében jól sikerült színelőadásnak. Olyan játékok, csak ritkán lehet látni diétlantsóktól; valamennyiük játéka beválna egy hivatásos társulat játékának. Kaptak is tapsot sokat. A szereplők voltak: Krausz Béta, Lázár István, Guttmann Aladár, Kiss Katica, Illés Harcsa, Mazol Gyula, Szabó Pál, Nemesi Pál, Sebesin Katica, Török Jenő, Klein Berta, Hradil Valéria,

Kiss László, Schöng Anna, Palotai Piroksa, Pálfi Lajos, Schöng Etel, Fehér Szidi, Gömböc Inna, Szatmári Pál, Schwarc Matid, Krausz Juliska, Vucás Ferenc és Hollán Rudolf. A „Vereshaju” előadása előtt Fekete Margit (Tapolczi) egy szepen előadott monológot szórakoztatta a közönséget. — A tunc hajnalig tartott.

Felülfizettek: Fuss F. Nándor 22 koronát, dr. Wollák Adolf, Schwarc Ad. Arnold 6—6 kor., Csukics Adolf, Sándor Béla 5—5 kor., Wortman Béla 4 kor., Blumberger József utazó (Bpestről), Ferber József, Baikányi Ernő, Bró János, Vidóczy Ferenc, Szilágyi Dező, Andorcsa Lenárd 2—2 kor., Etreichreisz János, Schwarc József, Adler Jenő, Blau Miksa, Piatesk János 1—1 kor., Freyer Lipót 80 fill., Bader Hermann, Fischer Lajos (Város) 40—40 fillér. — A tiszta jövedelemből 36 K 40 fillér a helybeli szegények között lesz szétosztva.

— **Megint a toronyóra.** Ez az öröndös jószág ismét packázik. Siet, fut, mint egy bolond. Pedig a hámször figyelemtelenség már, hogy az ilyen komédia nem illik egy jólvessző toronyórához! Figyelemtelésünkre némi nyárg. meg is embe-relte magát, de aztán újból kezdte a notát; vagy hátráfél ment, vagy örületes szétseggel versenyt futott az express-vonattal. Jelenleg is husz perccel előbb jár, mint a világ őrszaja óra. — Hát ezáltal azokhoz szönlök, akik az óra sorsát intezték vagy igaztassák meg hozzáértő őrással, vagy dobják le a berebbe, ott nyargalhat kedve szerint. De csak azért megtűrni, hogy a közönséget bosszantsa, nagyon furcsa dolog!

— **A természet júteka.** Percics Antal ormos földművelés tehene a napokban egy három-labu borjut ellett. Első ballába hányzók. Különbön tejesen egészséges, vigan ugrándozó, kifejelett a különös állat.

— **Vásári irások.** Szerdán vásár volt Zala-banban. Ebből az alkalomból Tőkeresztúrról oradánult Késmák Sándor, hogy egy kicsit körüljárjon. Addig-addig nézegetett, míg nem megakadt a szeme Dávid Dezős mártónhelyi köteles egy tekercs kötélen. Egy szemláltás alatt elcsenye a tekercset s éppen ellátni készült, mikor nyakcsontjait behozták a helybeli járásbírószag fogházába.

— **Csak a fejét!** Rédesien bucsu volt nétfón. Vigan voltak a legyek, meg a lányok. Énekeltek, pajzánkodtak a végül pedig jó rédesi szokás szerint veredéssel zarták le a bucsut. A veredésben főleg Markovics Pál, Kanut Elek, Müller József és Madarász József értek el nagy recordot az öklétel terén. Éppen a legkritikusabb percben ért oda a csendőrség, akik szétgurították a veredező kompániát.

— **A patakba fuladt.** Kovacsics Antal végfalvi lakos 5 éves Mariska leánya, mi a házelvél távol voltak, a patakba esett s mire észrevették, befulladt.

— **Szerencsétlenség Özv. Zsvulics Antal** szül. Lovrencsics Franciska 65 éves örségi lakos egy három méteres létráról leesett és szörnyet halt.

SZÍNHÁZ.

„Vig özevgy.” F. hó 22-én este volt megnyitó előadása a nálunk már jól ismert Szilágyi Dezős igazgató társulatának. Ragogyó, káprázatos volt e színházi est. A slágernek híresztelt „Vig özevgy” nálunk is szított. A bemutató előadásnál oly sikert aratott társulatunk, amilyent kevés társulat tud felmutatni. Igaz, hogy a darabra annyi gondot fordítottak, amit egy vidéki színpad csak nagy áldozatok árán tehet meg, (teljesen új díszlet), de az eredményt, még ha a darab kiállítása, a közönséggel tekintjük is, a fővárosban aratott siker mellet sorozhatjuk. — A siker oroslánzese Cserey Imrét illéti. Hanna szerepében láttuk s mondatjuk, már az estén megnyerte magának a közönséget. Kedves modora, szép hangja nagy reményekre jogosít. Méltó partnere volt Kemény Lajos (Danilovics gróf). Tehetséges, ügyes színész. Nemkülönben látott Ilonka is (Valencien) iskolázott, gyönyörűen csengő coloraturnagysággal. Völgyi Rezső (Cami) elegáns, ügyes színésznek látszik. Jenő Jenő (Casada), Barabás Károly (St. Briscio), Akkai Elemér (László) és Tukorai Loránt (Kromow) nagyon jól megállták helyüket. Nagyon jó alakítást nyújtott Szilágyi igazgató Nyegus szerepében. — Medicsérjük a

sugót is, aki kitünően ápoltt tődejével lehetővé teszi még a karzati publikumnak is, hogy előbb hallja őt, mint a szereplő színész.

„**Gül Baba.**” Gyeren látogatott házzal folyt le csüörtökön ez az általános ismert operett. A félig üres ház magyarázatán abban leljük, hogy közönségünk már többször látta e darabot, ha nem is ilyen fényes kiállításban. Ez időmhen — nem hisszük — hogy valaha jobban hiányozzék a zenekar, mint a Gül Babánál. Gábor diák mulatózásánál Mújko cigány nem muzikus szerepl, rángatta is a vonót kíméletlenül, de mivel minden cigány nem könyithat a muzsikához, a hegedű nem adott hangot Mújko kezében, hanem helyette a zongora pótolta a cigánybandát. Ez pedig sehogyssem passzolt. Jól ténne Szilágyi, ha hasonló esetekben, a zongorista helyett egy vagy két helybeli zenést állítana. — Gábor diák szerepét Cserey Irma kreálta. Remek toaletteljeiben éfragadó volt. Művésznő is, a legjavából. Gül Baba szerepe Kemény Lajos kezében nagyon jól helyben volt. Szépen, jobban megjátssza nem is lehetett volna. Zoltán lonka Leleit adta szép sikerrel, míg Makkai Elemér a Mújko cigány szerepében kitűnő alakítást nyújtott. Jó volt kisebb szerepében Völgyi (Al), Jenőfi (Zulfikár) és Tukorai (Budai bíró). A sugó pedig megint nagyon hangos volt, nem tud alkalmazkodni a kicsi teremhez. Egyébként a közönség jól mulatott.

„**János vitéz.**” Pénteken este zónaelőadásban ez a regényes, szép operett ment telt ház előtt Cserey Irma fess, kedves Jancsi volt, elemeiben volt ez alkalommal is. Az első este tisztában voltunk azzal, hogy a közönséget sikerült Cserey-nek megnyernie, s ebbeli vételeményüket beigazolta az a viharos taps, mely Cserey színre lépésekor fogadta. Huska szerepét Szilágyi Böszi kezebe osztották. A kisasszony meg is állta volna derekasan a helyét, ha nem lett volna szerepében az a sok ének. Jó színesző már most, csak kár, hogy az énekeiről nem mondhatjuk ugyanezt. Nagyon gyenge a hangja, azért nem is neki való szerep volt ez a pénteki. — A királykisasszonyt Zoltán lonka adta jól, Bagót Kemény Lajos. Kémny egész lelkével beelőntötte szerepébe. A vén boszorkányt Szapári Janka elűthet alakította, nemkülönbön nagyszerű alakítás volt a Makkai Elemér (francia király). Völgyi fess strázsamester volt. A többiek is jók voltak.

E helyen hívjuk fel az igazgató ur figyelmét arra az állapotra, hogy az előadások közönség a karzati közönség leközönlik az ülőhelyekre. Ez kényemlmetlen nagyon az ülőközönségre, ezért egy kissé nagyobb felügyeletet kérünk.

Szombaton este a „Milliárdos kisasszony” ment telt házzal. A darabra visszatérünk.

Vasárnap délután „Falu rosszá-t” adják, este a „Vig özvegy”-et másodszor. Hétfőn „Rip van Winkle” operett megy, kedden pedig a „Papa lánya” énekes bohózat.

— **Orvosi körökben** már rég ismert tény, hogy a „Ferenc József keservíz” valamennyi hasonló vizet, — tartós hashajtó hatása és említesre méltó kellemes ízével fogva, — már kis adagban is tetemesen lefűlmlül. Kérjünk határozottan „Ferenc József keservízet.”

Ajánlható czégek Alsőlendván.

(Előfizetőink ingyenes hirdetes-rovata.)

BLAU SANDOR vasúti vendéglőjének kerthelyiségeben minden vasár- és ünnepnap delutánján elsőrendű cigányzene.

WORTMAN HENŐ rófos és divaterkeskedő.

FARAGO ISTVAN fodrász.

HORVATH LAJOS fodrász. Illatszerek raktára.

BÁDER HERMAN cipész.

SCHWARCZ KÁROLY borkereskedő.

TÖRÖK SANDOR cipész és borkereskedő.

ÁG ISTVAN vendéglős, Hosszufalu.

MAYER ODÓN orás és ékeszerész. Nagy raktár china-ezüst árúiban.

WALTERSDORFER HENRIK mészaros és herkoesi-tulajdonos.

BECK MIKSA sütődeje.

POLLAK LAZÁR nagykereskedő.

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

REVESZ SAMU központi kávé.

Öz. TUSKE FERENCZNE vendéglős.

MANDELBAUM MÖR rófos és divatru kereskedő.

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, csemege-, liszt-, vetemény-magvak, ugyszinten norinbergi-, ivog- és porcellán-kereskedése. — Deszka-, épületfa- és szenraktár.

REICHENFELD SANDOR herkoesi-tulajdonos.

Ideí Mautner-féle magvak FREYER LIPOT kereskedésében kaphatók.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű ferfi-buzó.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és cement-raktára és cementru készítése.

BRÜNNER SAMU vegyeskereskedő.

GAZDAG FERENCZ vendéglője a „Csipkéshez” Hosszufaluban.

NEUBAUER ANDRÁS Korona vendéglős.

Pallas Lexikon eladó.

MAKULATURA-PAPIR

métermázsánként 20 koronáért kapható

BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsőlendván.

1955. 907. tkv. szám.

Árverési hirdetemny kivonata.

Az alsőlendvai kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhírre teszi, hogy dr. Chilkó Sándor ügyvéd végrehajtatnak Varga János és neje Fehér Kati végrehajtható szvendők elleni 2 K. ügyvédi költség tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az alsőlendvai kir. jbiróság területén levő: 1.) a völgyfalusi 308. sz. tjkben 1. sor 818. hrsz. a. felvett s Varga János és felesége Fehér Kati nevén álló egész ingatlanra (szóló a Gyepűhegyen) 1358 kor. 2.) ugyan e tjkben 2. sor 826. hrsz. a. felvett s ugyanazok nevén álló egész ingatlanra (rét ugyanott) 103 kor.; 3.) az u. o. 311. sz. tjkben 1. sor 827. hrsz. a. felvett ingatlanból (rét és szőlő a Gyepűhegyen) B. 8., 10., 12. alatt Fehér Kati f. Varga Jánosné nevén álló 1/4 rész s a B. 9. 11. a. Varga János nevén álló 1/4 rész, összesen 1/2 rész jutalekra 1374 kor. adó-alapon ezenmel megállapított kikélltási árban az árverést erendtele és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az

1907. augusztus hó 6. napján d. e. 10 órákor

Völgyfalusi községpházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikélltási áron alul is eladgatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becslésának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. ct. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezehez letenni, vagy az 1881. LX. ct. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elnyelzéséről kiállított szabályszerű elismervény átszolgáltatni.

A kir. jbiróság feltekkönyvi hatósága.

Alsőlendván, 1907. évi április hó 8.

Dr. Fehér, kir. albiró

Fr. Kaiser-féle
Bregenz vorarlbergi kőhőgés elleni cukorkák.

kaphatók alulírott gyógyszerárban. Ki ezen kőhőgés elleni cukorkákat figyelembe nem veszi, vétkezik saját egészsége ellen. — Kaiser-féle „Mell-Caramella” cukorkák fenyőlev, orvosiilag kipróbált és ajánlott szer a kőhőgés, hurut és gegekredtség ellen. 4512 db kőszőnfőnyitványokkal igazolja ezen szer hathatóságát ezen kitűnő gyógyhatású cukorkáknak csomagja 20 fillér.

Kapható: Füss F. Nándor gyógyszerárban Alsőlendván.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 68.

Itál a legújabbosok árak mellett ajánlatok:

Locomotor és gőzcsapógépek,
szalmaszalók, járgány-csapógépek, löher-csapók, tisztító-rosták, konykolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűlők, boronák, sorvetőgépek, Piani jr. kapálók, szecskavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, daráló, őrlőmalmok, egytemes szőlő-ekék, 2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.